Поетичний образ дівчини з народу (за п'єсою «Наталка Полтавка»)

І. Котляревський — не тільки перший письменник нової української літератури, але й власне перший український драматург. У своїй п'єсі він зобразив життя простих людей, показав і їх позитивні, і негативні риси. Головна героїня твору — Наталка — є уособленням ідеалу простої української дівчини.

Хоч і народилася та виростала Наталка у заможній родині, але ніколи не цуралася простої праці. Виборний говорить про неї: «... яка трудяща, яка рукодільниця; себе і матір свою на світі держить». Після смерті батька живуть вони майже у злиднях, але Наталка не втрачає своєї життєрадісності, доброти, а спесивою і пихатою, як більшість міських панянок, ця дівчина ніколи не була. Вона сама характеризує себе у пісні:

Дівка проста, не красива,

З добрим серцем, не спесива.

І хоч не мала вона приданого, але до неї сваталися і дяк, і волосний писар, і підканцелярист із суду. А в п'єсі їй зізнається у коханні навіть возний, якому подобалась в ній її краса, доброта, працьовитість і співучість, бо Наталка не тільки знає сама багато пісень, але і складає їх сама. Зокрема, усе село знає її пісню про Петруся — «Вітер віє горою». Наталка відмовляє усім женихам не тому, що чекає на когось багатшого, а тому, що з дитинства кохає Петра. Вона вважає, що люди одружуються, щоб разом хазяйнувати, жити дружно, бути вірними і підтримувати один одного до смерті. А з людиною, до якої не лежить серце, Наталка не може бути щасливою, тому для неї краще закінчити життя у Ворсклі, ніж бути відданою за нелюба.

Її розмова з возним показує, що це розумна і дотепна дівчина. Мати говорить про неї: «Отак все вона приговорками та одговорками і вивертається». Возному Наталка пояснює, що не може одружитися із ним, бо вони нерівня: «Знайся кінь з конем, а віл з волом». Та і виборному вона говорить, що багатий, який одружиться з простою дівчиною, буде все думати про те, що він витягнув її з нужди, і жінка у нього буде гірше наймички, кріпачкою. Але в Наталці борються два почуття: любов до матері і любов до Петра. І вона, як покірна дитина, погоджується вийти заміж за того, кого пропонує матір, тільки б не засмучувати її. Тим більш, що Петро кудись подівся.

І хоч Наталка вже подала рушники, але,як тільки з'являється Петро, вона відмовляється від одруження з возним. Не лякається Наталка і суду, яким той погрожує: «І коли на те іде, то знайте, що я вічно одрікаюсь од Петра і за возним ніколи не буду». Її рішучість і самопожерва Петра вплинули навіть на возного, і він благословляє їх.

Усі риси характеру Наталки — доброта, лагідність, розум, жартівливість, покірність, працьовитість — це типові риси селянської дівчини тих часів. Але від інших її відрізняє сила волі і рішучість. Наталка не хоче коритися долі, а будь-що намагається стати щасливою.